

и миссиѣ, за да изслѣдова: „кои сж были главнитѣ двигатели и подстрекатели на дядовото Николово възстаніе, и кои сж главнитѣ подстрекатели и дѣйци въ духовната ни борба съ грѣцк. Владика Неофита, и съ грѣцк. Патриаршія?“ Като се извѣстихѣ за тая миссиѣ на Мидхадъ-Ефенди привърженниците на Неофита, тѣ земѣтъ та написватъ едно общо прошеніе (махзарѣ) до него, и подѣйствовахѣ да го подпишатъ до 250 души отъ тукъ, и отъ оніе привърженници на Неофита, които се намираха и живѣяха въ нѣкои градовце и села въ околността на Тѣрново, за които ніе по горѣ спомѣняхми. —

Въ това си общо прошеніе привърженниците на Неофита оплакали се бѣхѣ на Мидхадъ Ефенди: „че азъ сжмъ былъ главнѣя двигателъ и подстрекателя на дядо Николовото възстаніе и на духовната ни борба съ грѣцкія Владика Неофита и съ грѣцката Патриаршія;“ и спорядъ тѣя ми бунтовнически дѣла, тѣ го моляха: „да ме накажи за такивато ми бунтовнически и възмутителни дѣла, и тѣжъ да избави градъ-тъ Тѣрново отъ такъвъ зловрѣденъ и злосторникъ человекъ“. — Тѣжъ бѣхѣ се оплакали върху ми, вижда се отъ „благодарность“ (?!) безсовѣстнитѣ тогавашни Тѣрновски извѣстни грѣкомани, както и нѣкои такива подлѣгани и измамени хорица отъ околнитѣ градовце и села. Азъ бѣхъ се извѣстилъ съ време за това общо прошеніе на грѣкоманитѣ; и ако и да чувствавахъ и предусѣцахъ, че може бы Мидхадъ-Ефенди да ме осжди за да ме испратятъ на заточеніе въ Азія; даже че може бы и да ме осждятъ на смъртъ, и да ме обѣсятъ; при всичко това обаче, и предъ голѣмата опасность, която се приближаваше за мене: азъ си сѣдяхъ тукъ и не се мръднахъ; ако и моитѣ симпатични тогавашни прѣатели да ме убѣдително схвѣтоваха, за да се махнѣ отъ тукъ, да отидѣ въ Влашко или на друго мѣсто и пр. — Тукъ трѣба впрочемъ искрено и откровенно да исповѣдамъ: че въ тѣя за мене най-мѣчни и грозни обстоятелственни времена, азъ се утѣшавахъ съ това: „лесно е было да казва человекъ: „азъ обичамъ Отечеството, азъ се жертвовамъ за него,“ но мѣчно е было, да се това